

Svendborg Amts 3die Valgfreds endnu for et Par Dage siden svarede mig, da jeg gjentaldte i hans Grindring det store og betydelige Tilbud i Fæstefamiliernes Interesse, som en tidligere Indenrigsminister for ikke lang Tid siden gjorde. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds gjentog, at man aldrig nogenstunde vilde gaa ind paa det, fordi det kunde gjøre det muligt, at Bøndergaardene kunde komme i Andres Besiddelse. Intet er mere karakteristisk end den eiendommelige Maade, hvorpaa man her stadig har behandlet Fæstefagen. Hver Gang der har været Tanke om, at Sagen kunde bringes til en Løsning, ville de Herrer ikke gaa ind paa en Løsning. Uagtet der ved en Fæstefløsnings forlanges store Opoffrelser af Gods-eiernes utvivlsomme Net, vil man ikke give Gods-eierne nogen Erstatning! Godseieren maa ikke engang have Lov til at kjøbe sin egen Fæstegaard, naar han ønsker det, og selv saadanne Forslag som det, der fremkom fra en tidligere Indenrigsminister og som gjorde store Indgreb i Godseierens Kommer, thi den Erstatning, som kun vilde give en almindelig Erstatning, idet det, for at opnaa Jordens Frihed engang for alle, tillagde Fæstefamiliene en Hjerdedel af Gaardenes Værdi, Noget, som disse under de nuværende Forhold slet ikke kunne gjøre Fordring paa, behandlede det ærede Medlem som Didsjører for Hjertallet her paa den Maade, som jeg omtalte forleden. Ingen Sag er mere end denne Fæstefag et tydeligt Bevis paa det Tomme og Hule i den Maade, hvorpaa de Herrer behandle Sagerne her, og et Bevis paa, hvorledes de Herrer drage Sager frem, der vel kunne være tjenlige til Agitation, men ikke egne sig til at afgjøres paa den af dem foreslaaede Maade.

Formanden: Det ærede Medlems Betegnelse af dem, der tænke anderledes end han, var altfor personlig. Jeg skal i Øvrigt erklære, at der ikke er Noget her, som under en tidligere Forhandling er fremkommen med Uvæmsord. Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Frederiksen: Jeg opfattede ikke ganske den ærede Formand

Formanden: Saa skal jeg gjentage det. Det ærede Medlem sagde, at der var fremkommet Uvæmsord imod ham i en tidligere Forhandling. Det er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem brugte dernæst en Betegnelse af Underledestenkende her, som var altfor personlig.

Frederiksen: Jeg veed ikke, at jeg har sagt, at et æret Medlem har brugt Uvæmsord imod mig (Modsigelse). Der var dog en lille Nuance, idet jeg sagde „imod mit Lovforslag“ men ikke „imod mig“.

Formanden: Det ærede Medlem har sagt, at der var brugt Uvæmsord her under Forhandlingerne. En saadan Udtalelse er ikke faktisk berettiget, ei heller er Udtrykket passende.

Frederiksen: Jeg troede, at, naar man brugte den Slags Udtryk om et Lovforslag, kunde det ikke misforstaaes. Hvad det andet Punkt angaar, da troede jeg, at man kunde betegne Lovforslag som værende i deres Indhold tomme og kun tjenlige til Agitation, uden derfor at gjøre sig skyldig i personlige Udfald mod de Herrer, Noget, som jeg ganske vist ikke har havt i Sinde at gjøre. — Skolestagen vil det jo ganske sikkert være overflødig at erindre om, thi der have de Herrer lidt et saadant Nederlag (Udfrydelse), eller i alt Fald undgik de kun dette fuldstændige Nederlag ved at gjøre et fuldstændigt Tilbagetog. Saa er der Spørgsmaalet om Ballø og Venne-tofte. Jeg tilstaaer, at, set fra de Herrer's Side, er ikke nogen Sag bedre skikket til at blive haaren frem i Spidsen for de Herrer's eiendommelige Politik; men hvorledes have de Herrer taget Sagen? Da de nedsatte en Kommission, gjorde de det ikke, for at denne skulde undersøge, om der fandt en forstandig Bestyrelse Sted af de store Midler, eller om disse i det Hele fik en forstandig Anvendelse, men for at undersøge et juridisk Spørgsmaal, som ikke let lod sig afgjøre af en parlamentarisk Kommission. Da de saa endelig fik det Resultat ud af Kommissionen, som man kunde forudsige, at de vilde faae, og som kunde være opnaaet uden Redfættelse af en Kommission, saa vilde de have Spørgsmaalet op paa Finantsloven, istedetfor at det vilde have stillet sig helt anderledes, hvis de Herrer havde indbragt en særlig Lov derom, under hvis Behandling der da i alt Fald kunde have været Leilighed til at undersøge om der ikke var Grund til at indbringe disse Midler under Lovgivningsmagtens Omraade, istedetfor som hidtil at lade dem henligge under Kongens personlige Myndighed. Men nei, de Herrer vilde have Spørgsmaalet op paa Finantsloven, hvor det i enhver Henseende er uholdbart og paa Grund af den eiendommelige Maade, hvorpaa de Herrer i det Hele fører deres Slag, bliver et Slag i Luften! (Berg: Et Slag i Luften!) Det ærede Medlem for Rolding optager dette Udtryk, og jeg kommer derved til at mindes hvad jeg har glemt, nemlig det ærede Medlems Kommunallov. Ganske vist er i mine Dine ingen Sag mere karakteristisk for den Politikk, der arbeides for fra de Herrer's Side, der have indbragt Adressen, og ganske vist forekommer det mig og dem, der dele Ansættelse med mig, at naar vi paa det Bestemteste vægre os ved at slutte os til en saadan Lov, saa er det, fordi det er vor Overbevisning, at der ikke har været Spor af Trang til en saadan Lov ude i Landet, hvor man al-